

Даниял кітабы — жүз алпысыншы нөмір

Даниялдың соңғы аянының пайғамбарлық маңызы: ақырғы күндер үшін ақиқатты ашу

Jeff Pippenger

2024-03-26

Оныншы тарауда Даниял мәңгілік Ізгі хабардың үш сатылы үдерісі арқылы қайғыру күндерінен қайта тірілген ретінде көрсетіледі. Содан кейін Жәбірейіл Даниялға он бірінші тараудағы пайғамбарлық тарихты береді; осылайша ұлы Хиддекел өзенінің нұрына қатысты тарих айқындалады.

«Құдай Сөзін әлдеқайда жақынырақ зерттеу қажет. Әсіресе Даниял мен Аян біздің қызметіміздің тарихында бұрын-соңды болмағандай назарға алынуға тиіс. Біз кейбір бағыттарда Рим билігі мен папалық туралы азырақ айтуымыз мүмкін, бірақ Құдай Рухының жетелеуімен пайғамбарлар мен елшілердің не жазғанына назар аудартуға тиіспіз. Киелі Рух істерді, әрі пайғамбарлықтың берілуінде, әрі онда бейнеленген оқиғаларда, адамдық әрекет иесі назардан тыс қалатындай, Мәсіхтің ішінде жасырынатындай, ал көктегі Жаратушы Ие мен Оның заңы дәріптелетіндей етіп қалыптастырған.»

«Даниял кітабын оқыңдар. Онда бейнеленген патшалықтардың тарихын тармақ сайын еске түсіріңдер. Мемлекет қайраткерлерін, кеңестерді, күдіретті әскерлерді көріңдер де, Құдайдың адамдардың тәкаппарлығын қалай төмендеткенін, адамдық даңқты қалай топыраққа түсіргенін байқаңдар. Ұлы деп тек Құдай ғана көрсетілген. Пайғамбардың аянында Ол бір күдіретті билеушіні құлатып, екіншісін көтеріп тұрғаны көрінеді. Ол ғаламның Әміршісі ретінде, Өзінің мәңгілік патшалығын орнатқалы тұрған Тұлға ретінде ашылады,— Көнеден Бар Болушы, тірі Құдай, бүкіл даналықтың Көзі, бүгінгінің Билеушісі, болашақтың Аян етушісі. Адамның өз жанын бекерлікке көтергенінде, оның қандай кедей, қандай әлсіз, қандай қысқа ғұмырлы, қандай қателескіш, қандай кінәлі екенін оқып, түсініңдер.»

«Киелі Рух Ишая арқылы назарымыздың басты нысаны ретінде Құдайға, тірі Құдайға—Мәсіхте ашылған Құдайға—бағыттайды. “Өйткені бізге бір Бала туды, бізге бір Ұл берілді; билік Оның иығына жүктеледі; Оның аты Тамаша, Кеңесші, Күдіретті Құдай, Мәңгілік Әке, Тыныштық Әміршісі деп аталады” [Isaiah 9:6].»

«Даниял Құдайдан тікелей алған нұр, әсіресе, осы соңғы күндер үшін берілді. Оның Шинардың ұлы өзендері — Ұлай мен Хиддекелдің жағасында көрген аяндары қазір орындалу үстінде, әрі алдын ала айтылған барлық оқиғалар жуырда жүзеге асады». Manuscript Releases, volume 16, 333, 334.

Киелі Рух Даниялдың соңғы көрінісіндегі пайғамбарлықтың берілуі мен «оқиғаларды» солай қалыптастырғандықтан, бірінші тарау (оныншы) соңғы тарау (он екінші) секілді Құдай халқының ақырғы күндердегі тәжірибесін бейнелейді. Хиддекел өзеніне қатысты

нұрды құрайтын және «әсіресе осы соңғы күндер үшін берілген» сол үш тараудың қалыптастырылуы «ақиқаттың» үш сатылы анықтамасын алып жүруге арналған еді. Біріншісі соңғысымен үйлесіп, ал ортасы бүлікті бейнелегенде, біз еврей әліпбиінің бірінші, он үшінші және соңғы әріптері арқылы жасалған еврейше «ақиқат» сөзінің құрылымын ғана емес, сонымен бірге Альфа мен Омеганың қолтаңбасын да көреміз.

Даниял кітабының оныншы тарауы екі мың бес жүз жиырма жылдық «chazon» аянын да, екі мың үш жүз жылдық «march» аянын да түсінетін жүз қырық төрт мыңды айқындайды. Олар сол екі аянды түсініп қана қоймай, сонымен бірге әйелдік және себептік мәндегі «marah» — «көрініс» аяны тудыратын сенім арқылы ақталу тәжірибесіне де ие.

«Ақыл мен жан үшін, сондай-ақ тән үшін де, күш-жігердің талпыныс арқылы игерілетіні — Құдай заңы. Дамытатын — жаттығу. Осы заңмен үйлесімді түрде Құдай Өз сөзінде ақыл-ой мен рухани дамуға арналған құралдарды берген.»

«Киелі кітапта адамдарға осы өмірге не келер өмірге лайықты болу үшін түсінуге қажет барлық қағидалар қамтылған. Және бұл қағидаларды бәрі де түсіне алады. Оның тәлімін бағалайтын рухы бар ешкім Киелі кітаптың бір ғана үзіндісін оқып, одан өзіне пайдалы қандай да бір ой алмай қалмайды. Бірақ Киелі кітаптың ең құнды тәлімі анда-санда не үзік-үзік зерттеу арқылы игерілмейді. Оның ұлы ақиқат жүйесі асығыс не ұқыпсыз оқырман танып қоярлықтай етіп берілмеген. Оның көптеген қазыналары беткі қабаттан әлдеқайда тереңде жатыр, әрі оларға тек ыждағатты зерттеу мен үздіксіз күш салу арқылы ғана қол жеткізуге болады. Сол ұлы тұтастықты құрайтын ақиқаттар іздеп табылып, жиналуға тиіс, “мұнда аздап, онда аздап”. Ишая 28:10.»

«Осылайша іздестіріліп, бір жерге жинақталған кезде, олардың бір-біріне мінсіз үйлесетіні анықталады. Әрбір Ізгі хабар өзгелерін толықтырады, әрбір пайғамбарлық басқа бір пайғамбарлықтың түсіндірмесі, әрбір шындық өзге бір шындықтың дамытылуы болып табылады. Яһуди жүйесінің нышандары Ізгі хабар арқылы айқындалады. Құдай сөзіндегі әрбір қағиданың өз орны, әрбір деректің өз мәні бар. Ал бүкіл құрылым, ниеті мен жүзеге асырылуында, Өз Авторы туралы куәлік береді. Мұндай құрылымды Шексіздің ақылынан өзге ешбір ақыл neither ойлап таба да, қалыптастыра да алмас еді.»

«Әртүрлі бөліктерді зерттеп, олардың өзара байланысын зерделеу барысында адам ақыл-ойының ең жоғары қабілеттері аса қарқынды әрекетке жұмылдырылады. Мұндай зерттеумен айналысқан ешбір адам ақыл-ой қуатын дамытпай қала алмайды. »

«Киелі кітапты зерттеудің ақыл-ойлық құндылығы тек шындықты іздеп тауып, оны бір арнаға тоғыстыруда ғана тұрмайды. Ол сондай-ақ ұсынылған тақырыптарды ұғыну үшін қажет болатын күш-жігерде де жатыр. Тек күнделікті күйкі істермен ғана айналысқан сана тарылып, әлсіреп қалады. Егер ол ешқашан ұлы да кең ауқымды ақиқаттарды түсінуге жұмылдырылмаса, уақыт өте келе өсу қабілетін жоғалтады. Осы азғындаудан сақтандыратын қорғаныш әрі дамуға серпін беретін күш ретінде Құдай сөзін зерттеумен ештеңе де теңесе алмайды. Зияткерлік тәрбиенің құралы ретінде Киелі кітап кез келген басқа кітаптан, тіпті барлық өзге кітаптарды қоса алғандағысынан да, пәрмендірек.

Оның тақырыптарының ұлылығы, сөздерінің айбынды қарапайымдылығы, бейнелеуінің сұлулығы — ойды басқа ештеңе оята да, биіктете де алмайтындай етіп жандандырып, асқақтатады. Аянның ғаламат ақиқаттарын ұғынуға деген талпыныс беретіндей ақыл-ой қуатын ешбір өзге оқу бере алмайды. Осылайша Шексіздің ойларымен түйістірілген сана кеңейіп, нығаймай қоймайды.»

«Рухани болмыстың дамуына Киелі кітаптың ықпалы одан да зор. Құдаймен қарым-қатынас жасау үшін жаратылған адам өзінің шынайы өмірі мен дамуын тек осындай қарым-қатынаста ғана таба алады. Ең жоғарғы қуанышын Құдайдан табу үшін жаратылғандықтан, ол жүрек аңсарын баса алатын, жанның аштығы мен шөлін қандыра алатын нәрсені ешбір өзге жерден таба алмайды. Құдай Сөзін шынайы да үйренуге бейім рухпен зерттеп, оның ақиқаттарын ұғынуға ұмтылатын адам оның Авторымен байланысқа түседі; әрі өз таңдауының өзінен басқа, оның дамуының мүмкіндіктеріне шек жоқ.»

«Өзінің стильдері мен тақырыптарының кең ауқымында Киелі кітапта әрбір ой-сананы қызықтыратын және әрбір жүрекке әсер ететін нәрсе бар. Оның беттерінен ең көне тарих; өмірге барынша сай келетін өмірбаян; мемлекетті басқаруға, үй ішін реттеуге арналған үкімет қағидалары — адамдық даналық ешқашан теңесе алмаған қағидалар табылады. Онда ең терең философия, ең нәзік әрі ең асқақ поэзия, ең жалынды әрі ең мұнды туындылар қамтылған. Тіпті осылай қарастырылғанның өзінде де, Киелі кітап жазбалары құндылығы жағынан кез келген адам авторының шығармаларынан өлшеусіз жоғары; бірақ ұлы орталық оймен байланысында қарастырылғанда, олардың ауқымы шексіз кең, құндылығы шексіз зор. Осы ойдың нұрымен қаралғанда, әрбір тақырып жаңа мәнге ие болады. Ең қарапайым түрде баяндалған ақиқаттардың өзінде аспандай биік әрі мәңгілікті қамтитын қағидалар бар.»

«Киелі кітаптың негізгі тақырыбы, бүкіл кітаптағы өзге тақырыптардың бәрі топтасатын тақырып, — құтқарылу жоспары, адам жанының ішінде Құдайдың бейнесін қайта қалпына келтіру. Едемде айтылған үкімнің ішіндегі үміттің алғашқы ишарасынан бастап Аян кітабындағы соңғы даңқты уәдеге дейін: “Олар Оның жүзін көреді; және Оның есімі олардың маңдайларында болады” (Аян 22:4), Киелі кітаптағы әрбір кітап пен әрбір үзіндінің негізгі арқауы осы ғажайып тақырыптың ашылып өрбуі болып табылады, — адамның жоғары көтерілуі, Құдайдың құдіреті, “ол бізге Иеміз Иса Мәсіх арқылы жеңіс береді”. 1 Қорынттықтарға 15:57». Тәрбие, 123–125.

Жаңа ғана дәйексөз келтірілген үзіндіде Киелі кітаптың, әдебиеттің қай қырынан қарастырылса да, адам қолынан шыққан кез келген туындыдан әлдеқайда үстем екені айқын көрсетілген. Уайт ханым былай деді: «Оның беттерінен ең көне тарих; өмір шындығына ең жақын өмірбаян; мемлекетті басқаруға, үй ішін реттеуге арналған басқару қағида-тар — адам даналығы ешқашан теңесе алмаған қағида-тар табылады. Онда ең терең философия, ең нәзік те ең асқақ поэзия, ең жалынды әрі жүректі ең қатты толқытатын сөздер бар», сондай-ақ «мұндай құрылымды Шексіздің ақылынан басқа ешбір сана ойлап таба да, қалыптастыра да алмас еді».

Әдебиеттің құрылымын айқындайтын қағидаларды белгілейтін адамзат мойындаған барлық ережелердің бәрінен Киелі кітап асып түседі. Адамзат университеттерінде орташа немесе одан төмен әдебиет пен адамзат әдебиетінің жауһар туындыларының арасындағы айырмашылықты айқындайтын ретінде ұсынылатын қағидалардың бәрінен де Киелі кітап асып түседі. Осыны ескере отырып, бүкіл Киелі кітаптағы пайғамбарлық куәліктің шарықтау шегі Даниялдың соңғы аянында бейнеленетінін мойындау орынды. Ол — пайғамбарлық куәліктің төбетасы, әрі адамзат әдебиетіндегі ешбір шарықтау шегі Даниял кітабының он бірінші тарауындағы, бірінші аяттан бастап он екінші тараудың төртінші аятына дейін жалғасатын куәлікке жуықтай алмайды.

Аян кітабында Киелі кітаптың барлық кітаптары тоғысып, өз аяқталуына жетеді; әрі аянда Даниял кітабындағыдай сол бір пайғамбарлық желілер қайта қолға алынады, бірақ өзара байланысында Даниял кітабы — алғашқы аталу, ал Аян — соңғысы. Барлық нәрсе алғашқы аталымда бар, әрі барлық нәрсе Даниял кітабында да бар, ал сол кітаптың шарықтау шегі — Хиддекел өзені жағасында берілген аян. Сол аянда бейнеленген оқиғалардың шарықтау шегі қырықыншы аяттан басталып, он екінші тараудың төртінші аятында кітап мөрленгенге дейін жалғасады. Сол аяттар ертедегі қасиетті адамдар айтқан не жазып қалдырған барлық пайғамбарлық ақиқаттың, соның ішінде Уайт қарындастың да, ұлы қорытынды шегін білдіреді.

Он бірінші тараудағы осы қорытындыға алып келетін нәрсе — сол тараудың ішіндегі, он бірінші тараудың соңғы алты аятының дұрыс түсінілуіне куәлік беретін тарихи баяндаулар; дәл сол жерде айдаһардың, аңның және жалған пайғамбардың үштік жаулары енді дүниені адамзатқа берілген сынақ мерзімінің жабылуына бастап бара жатыр. Уайт ханым осы ішкі қағидатты тікелей айқындайды.

«Бізде жоғалтатын уақыт жоқ. Алдымызда ауыр-қыстау заман тұр. Дүние соғыс рухымен дүрлігіп жатыр. Жақында пайғамбарлықтарда айтылған бүлік пен қасірет көріністері жүзеге асады. Даниялдың он бірінші тарауындағы пайғамбарлық өзінің толық орындалуына дерлік жетті. Осы пайғамбарлықтың орындалуында жүзеге асқан тарихтың көп бөлігі қайтадан қайталанады. Отызыншы аятта мынадай бір күш туралы айтылады: “өйткені Киттим кемелері оған қарсы келеді, сонда оның жігері құм болып, кері қайтады да, қасиетті келісімге қаһарланады; солай істеп, қайта оралып, қасиетті келісімді тастап кеткендермен тіл табысады. Оның жағында әскерлер тұрады, олар киелі орын — бекіністі арамдап, күнделікті құрбандықты жояды да, қаңыратып құлазытатын жиіркенішті нәрсені қояды. Келісімге қарсы зұлымдық жасаушыларды ол жағымпаздықпен азғырады; бірақ өз Құдайын танитын халық берік болып, ерлік істер жасайды. Халық арасындағы парасаттылар көпшілікті тәлімдендіреді; дегенмен олар көп күндер бойы семсерден, жалыннан, тұтқындықтан және талаудан құлайды. Олар құлаған кезде азғана жәрдеммен жәрдем табады; бірақ көп адам оларға жағымпаздықпен қосылады. Парасаттылардың кейбірі оларды сынау, тазарту және ағарту үшін, ақырзаман уақытына дейін құлайды; өйткені бұл әлі де белгіленген уақытқа арналған. Патша өз еркіне қарай әрекет етеді; ол өзін әрбір құдайдан жоғары көтеріп, ұлықтайды, құдайлардың Құдайына қарсы сұмдық сөздер айтады, әрі қаһар толық орындалғанға

дейін табысқа жетеді; өйткені белгіленген нәрсе міндетті түрде орындалады”. Даниял 11:30–36.»

«Осы сөздерде суреттелген көріністерге ұқсас оқиғалар болады. Біз Құдайдан қорқу сезімі өздерінде жоқ адамдардың санасын шайтанның тез арада өз билігіне алып бара жатқанының белгілерін көріп отырмыз. Барша жұрт осы кітаптың пайғамбарлықтарын оқып, түсінсін, өйткені біз қазір айтылған алапат қиыншылық заманына кіріп барамыз:»

“Сол уақытта сенің халқыңның ұлдары үшін тұрып тұрған ұлы әмірші Михаил көтеріледі; сонда халық жаратылғалы бері сол уақытқа дейін болып көрмеген қысылтаян уақыт болады; бірақ сол уақытта сенің халқыңның кітабына жазылғандардың әрқайсысы құтқарылады. Жердің топырағында ұйықтап жатқан көп адам оянады: біреулері мәңгілік өмірге, ал біреулері масқаралық пен мәңгілік жеккөрінішке. Даналар аспан күмбезінің жарқырауындай жарқырайды, ал көптерді әділдікке бұрғандар мәңгілікке, мәңгі бақи жұлдыздардай болады. Ал сен, ей, Даниял, осы сөздерді жап та, кітапты ақыр заманға дейін мөрле; көп адам ары-бері жүгірер, әрі білім артар.” Даниял 12:1–4.” Manuscript Releases, number 13, 394.

Бұл үзіндіде Уайт ханым әуелі Даниял кітабының он бірінші тарауына сілтеме жасап, содан кейін «осы пайғамбарлықтың орындалуы барысында болған тарихтың көп бөлігі қайталанады» деген қағиданы айқындайды. Содан соң ол тікелей отызыншыдан отыз алтыншы аятқа дейін келтіріп, бұдан кейін: «осы сөздерде сипатталғандарға ұқсас көріністер болады»,— деген мәлімдеме жасайды. Отызыншыдан отыз алтыншы аятқа дейін атап көрсетіп, сол аяттарға ұқсас көріністер болатынын айтқаннан кейін, ол он екінші тараудың бірінші аятында Михаилдың түрегелетін кезін, яғни сынақ мерзімінің жабылуын, атап көрсетеді. Осылайша ол осы жеті аятты бөліп алып, оларды Михаил түрегелердің дәл алдындағы тарихтың ішіне орналастырады.

Біз отызыншыдан отыз алтыншыға дейінгі аяттардың тарихын және олардың Даниял он бірдің қыркыншыдан қырық бесіншіге дейінгі аяттарымен қалай параллель болатынын бірнеше рет қарастырдық; енді сол соңғы алты аятта қайталанатын он бірінші тараудағы пайғамбарлық тарихтың өзге кезеңдерін қарастыруға кірісеміз. Алайда бұған кіріспес бұрын, отызыншыдан отыз алтыншыға дейінгі аяттардың қыркыншыдан қырық бесіншіге дейінгі аяттармен параллеліне тағы да қысқаша шолу жасаймыз.

Отызыншы аят пұтқа табынушы Римнен папалық Римге өтуді білдіреді. Сол өтпелі тарих 330, 508, 533 және 538 жылдары сияқты мерзімдерді айқындайтын әртүрлі пайғамбарлық үзінділерде қарастырылады. Киелі кітап пайғамбарлығындағы төртінші патшалықтан бесінші патшалыққа өту барысында өзге де пайғамбарлық межелер бар, бірақ отыз бірінші аятта пұтқа табынушы Рим папалықтың жағында тұрады; бұл 496 жылы Кловис арқылы бейнеленген. Аяттағы Кловис арқылы бастапқыда бейнеленген пұтқа табынушы күштер 508 жылға қарай папалықтың көтерілуіне қарсы тұрған кез келген пұтқа табынушы қарсылықты («күнделікті») жою ісін жүзеге асырады. Сол дәуірлердегі соғыс-қақтығыстар «күш-қуаттың киелі орны» арқылы бейнеленгендей, осы тарих барысында Рим қаласына күйрету әкеледі, ал 538 жылға қарай пұтқа табынушы күштер папалықты жердің тағына

отырғызады, содан кейін ол Орлеан кеңесінде жексенбілік заң қабылдайды.

Отыз екінші аяттан отыз алтыншы аятқа дейін папалықтың Құдайдың адалдарына Қараңғы ғасырлардың бір мың екі жүз алпыс жылы бойы жүргізген қантөгісті соғысы айқындалады. Ақырында, отыз алтыншы аятта папалық өз ақырына жетеді. Қырқыншы аятта Рейган антихристпен құпия одақ құрды; бұл протестантизмнің қарсылығы, 508 жылмен бейнеленгендей, жойылған уақытты көрсетті. Рейганның қаржыны және әскери қуатты жұмылдыруы 496 жылы папалықтың жағында тұрған «қару-жарақпен» алдын ала бейнеленген еді. Рим қаласымен бейнеленген пұтқа табынушы Римнің күш-қуат қасиетті орнының жойылуы жақында келетін жексенбілік заң кезінде АҚШ Конституциясының жойылуын ишаралайды, өйткені Конституция — Америка Құрама Штаттарының күш-қуат қасиетті орны. Жексенбілік заң кезінде папалық 538 жылмен бейнеленгендей, жердің тағына тағы да отырғызылады.

Сонда Құдайдың адалдарына қарсы папалықтың қантөгісті ақырғы қудалау кезеңі басталады; бұл Қараңғы ғасырларда 538 жылдан 1798 жылға дейін болғандай жүзеге асады. Бұл адамзатқа берілген сынақ мерзімінің жабылуына алып келеді, сол кезде Михаил орнынан тұрады; мұны 1798 жыл бейнелейді, өйткені бір мың екі жүз алпыс жыл бойы өркендеген папалық өлімші жарақаттың қаһарына ұшырады.

Бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Бірде, Нью-Йорк қаласында болғанымда, түн мезгілінде маған қабат үстіне қабат қосылып, көкке қарай биіктеп бара жатқан ғимараттарды көру бұйырылды. Бұл ғимараттар отқа төзімді деп кепілдендірілген еді, әрі олар өз иелері мен салушыларын дәріптеу үшін тұрғызылды. Бұл ғимараттар барған сайын биіктей берді, және оларды тұрғызуда ең қымбат материалдар пайдаланылды. Бұл ғимараттардың иелері өздеріне: “Құдайды қалайша барынша дәріптей аламыз?” — деген сұрақты қойып жүрген жоқ еді. Жаратқан Ие олардың ойында болған жоқ.»

«Мен ойладым: “Өттең, өз қаражаттарын осылайша жұмсап жатқандар өз жолдарын Құдай қалай көрсе, солай көре алса ғой! Олар зәулім ғимараттарды үйіп-төгіп салып жатыр, бірақ ғаламның Әміршісінің алдында олардың жоспарлап, ойластырып жүргендері қандай ақымақтық. Олар Құдайды қалай дәріптей алатынын жүрек пен ақылдың бар күшін салып зерттеп жүрген жоқ. Олар адамның ең алғашқы борышы болып табылатын осыны назардан шығарып алды”».

«Осы зәулім ғимараттар бой көтерген сайын, олардың иелері өз нәпсілерін қанағаттандыруға және көршілерінің қызғанышын қоздыруға жұмсайтын ақшалары бар екеніне өркөкірек мақтанышпен қуанды. Олар осылайша салған қаржының көп бөлігі қанау арқылы, кедейлерді езгіге салып алған еді. Олар көкте әрбір іскерлік мәміленің есебі жүргізілетінін ұмытты; әрбір әділетсіз келісім, әрбір алаяқтық әрекет сонда тіркелген. Уақыт келіп жатыр: адамдар өздерінің алаяқтығы мен астамшылығында Жаратқан Ие өздеріне аттатпайтын бір шекке жетеді, сонда олар Ехобаның шыдамының да шегі бар екенін білетін болады.

«Менің көз алдымнан кейін өткен көрініс — өрт дабылы болды. Адамдар биік те өртке төзімді деп есептелген ғимараттарға қарап: “Олар мүлде қауіпсіз”, — десті. Бірақ бұл ғимараттар шайырдан жасалғандай жанып кетті. Өрт сөндіру машиналары қирауды тоқтату үшін ештеңе істей алмады. Өрт сөндірушілер машиналарды іске қоса алмады.»

«Маған мынадай нұсқау берілді: Иеміздің уақыты келгенде, егер тәкаппар, менменшіл адамдардың жүректерінде ешбір өзгеріс болмаған болса, адамдар құтқаруға күшті болған қолдың жоюға да күшті болатынын көретін болады. Жер бетіндегі ешбір күш Құдайдың қолын тоқтата алмайды. Құдай адамдарға Өзінің заңын елемегені және өзімшіл менмендігі үшін жазасын жіберетін Өзі белгілеген уақыт келгенде, ғимараттарды қиратылудан сақтап қалатындай ешбір материал оларды тұрғызуда қолданылмайды.»

«Қоғамның қазіргі жай-күйінің негізінде жатқан себептерді, тіпті ағартушылар мен мемлекет қайраткерлерінің арасында да, түсінетіндер көп емес. Билік тізгінін ұстап отырғандар моральдық азғындық, кедейлік, қайыршылық және қылмыстың күшеюі мәселесін шеше алмай отыр. Олар іскерлік қызметті неғұрлым берік негізге қоюға бекерге ұмтылуда. Егер адамдар Құдай сөзінің тәліміне көбірек құлақ асса, өздерін толғандырған мәселелердің шешімін табар еді.»

«Жазбалар Мәсіхтің екінші рет келуінің дәл алдындағы дүниенің жай-күйін суреттейді. Тонау мен қанау арқылы орасан байлық жинап жүрген адамдар туралы былай деп жазылған: “Сендер соңғы күндерге арнап қазына жинадыңдар. Міне, алдап ұстап қалған егіншілеріңнің, егістіктеріңді орып берген жұмысшыларыңның ақысы айқайлап тұр; әрі орып жүргендердің зарлары Әскерлер Иесінің құлағына жетті. Сендер жерде рахатқа батып, сайран құрдыңдар; бауыздау күніндегідей жүректеріңді семірттіңдер. Әділді айыптап, өлтірдіңдер; ал ол сендерге қарсы тұрмайды.” Жақып 5:3–6.»

«Бірақ уақыт белгілерінің тез орындалып жатқан ескертулерін кім оқиды? Бұл дүниелік адамдарға қандай әсер етеді? Олардың көзқарастарынан қандай өзгеріс байқалады? Нұх дәуіріндегі дүниенің тұрғындарының көзқарасынан байқалғаннан артық емес. Дүниелік істер мен ләззатқа берілген топан суға дейінгілер: “Топан су келіп, бәрін алып кеткенге дейін білген жоқ”, — делінген. Матай 24:39. Оларға көктен жіберілген ескертулер берілді, бірақ олар құлақ асудан бас тартты. Бүгін де әлем, Құдайдың ескерту даусына мүлде мән берместен, мәңгілік құрыуға қарай асығып барады.»

«Дүние соғыс рухымен дүрлігіп тұр. Даниял кітабының он бірінші тарауындағы пайғамбарлық өзінің толық орындалуына таяп қалды. Жақында пайғамбарлықтарда айтылған қиыншылық көріністері жүзеге асады.» Testimonies, volume 9, 12–14.